

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
118/99
Д.Е.М.

К.96/99

У ИМЕ НАРОДА

Окружни суд у Пожаревцу, у већу састављеном од судија Митровић Јовице као председника већа, Душана Спасића и судија поротника Богомира Панића, Младена Ковачевића и Миће Рогановића, као чланова већа, са записничарем Зорицом Робуљевић, у кривичном предмету оптужених Петковић Бобана из села Велика Хоча, СО Ораховац и Симић Ђорђа из Призрена, због кривичног дела Убиство из члана 47. став 2. тачак 6. КЗ РС и Убиство у помагању из члана 47. став 1. КЗ РС у вези са чланом 24. КЗЈ, по оптужници ОЈТ Пожаревац Кт.бр.118/99-108 од 12.11.1999. године, по одржаном усменом, јавном и главном претресу у присуству Окружног јавног тужиоца Добривоја Перића, оптуженог Петковић Бобана, браниоца оптуженог адвоката Крсте Танасковића, у одсутности оптуженог Симић Ђорђа, а у присуству његовог браниоца Радице Стокић Јевтић, адв. из Пожаревца, донео је дана 19.7.2000. године и јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени ПЕТКОВИЋ БОБАН,

Оптужени СИМИЋ ЂОРЂЕ,

КРИВИ СУ

Оптужени Петковић Бобан:

Што је дана 9.5.1999. године, око 9,40 часова, на месту званом Рија на изласку из Ораховца према селу Велика Хоча, лишио живота Дургути Исмаиља из Ораховца, на начин што видевши сада покојног који је бежао из реона где су се одвијала оружана дејства тзв. "ОВК" при сазнању да је један припадник Војске Југославије био рањен, сустигао га, оборио на земљу и из пиштоља марке ТТ калибра 7,62мм у правцу сада покојног испалио један пројектил у пределу главе услед чега је сада покојни издахнуо на лицу места,

- чиме је извршио кривично дело Убиство из члана 47. став 1. КЗ РС

Што је дана 9.5.1999. године, око 10,00 часова, у Ораховцу у улици Цара Душана лишио живота Мифтари Сезаира и Мифтари Шефкију, на начин што је, стигавши у улици Цара Душана, чувши гласове из куће бр.113, а која се налазила у реону где су се одвијала оружана дејства припадника тзв "ОВК", угледавши на вратима куће људе који су излазили, у њиховом правцу из аутоматске пушке марке ЦЗ калибра 7,62мм, фабричког броја 331818 испалио

више пројектила у њиховом правцу услед чега су од задобијених повреда, Мифтари Сезаир и Мифтари Шефкија, издахнули на лицу места,

- чиме је извршио кривично дело Убиство из члана 47. став 1. КЗ РС

Оптужени Симић Ђорђе:

Што је дана 9.5.1999. године, око 9,40 часова, на месту званом Риа, на излазу из Ораховца према селу Велика Хоча у својству припадника МУП-а Републике Србије СУП-а Ораховац, иако знајући, службени пиштољ марке ТТ калибра 7,62мм, предао окривљеном Петковић Бобану из којег овај испалјује један пројектил у правцу сада пок. Дургути Исмаиља, услед чега је овај издахнуо на лицу места

- чиме је извршио кривично дело Убиство у помагању из члана 47. став 1. КЗ РС у вези члана 24. КЗЈ.

Па суд оптуженом Петковић Бобану применом одредбе члана 5. став 2. 33, 38, 41, 42. и 43. КЗЈ, те члана 47. став 1. КЗС УТВРЂУЈЕ појединачне казне и то:

За кривично дело под 1. изеке пресуде, казну затвора у трајању од 3 године.

За кривично дело под 2. изреке пресуде, казну затвора у трајању од 4 године.

Те их суд за наведена кривична дела, применом горе наведених чланова те члана 48. КЗЈ и члана 47. став 1. у вези члана 24. КЗЈ

О С У Ђ У Ј Е

Оптуженог Петковић Бобана, на јединствену казну затвора у трајању од 4.(четри) године и 10. (десет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.5.1999. године до 19.7.2000. године.

На основу члана 64. КЗ СРЈ оптуженом Петковић Бобану изриче се мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи.

Оптуженог Симић Ђорђа на казну затвора у трајању од 1. године.

Обавезују се оптужени да плате све трошкове кривичног поступка колико по трошковнику суда буду износили солидарно, а на име судског паушала да плате суду износ од по 1.000 динара понаособ.

Образложење

Окружни јавни тужилац у Пожаревцу поднео је овом суду оптужницу Кт.118/99-108 од 12.11.1999. године, против оптужених Петковић Бобана и Симић Ђорђа, због кривичног дела Убиство из члана 47. став 2. тачка 6. КЗ РС и кривичног дела Убиство у помагању из члана 47. став 1. КЗ РС у вези са чланом 24. КЗЈ. При поднетој оптужници у целости до завршетка главног претреса остао је Окружнијавни тужилац Добривоје Перић и предложио суду да се оптужени огласе кривим за кривична дела за која се терете и осуде на казну по закону, с тим што је у диспозитиву оптужнице за

Петковић Бобана исти променио тако што је избрисао реч "умишљајно" и предложио да се примене одредбе члана 12. став 2. КЗЈ.

Решењем већа на записнику главног претреса од 14.6.2000. године, а на предлог Окружног јавног тужиоца, одлучено је да се оптуженом Симић Ђорђу суди у његовој одсутности, а у присуству његовог браниоца који је одређен по службеној дужности, адвоката Радице Стокић Јевтић.

Изведеним доказима на главном претресу и њиховом свестраном оценом, као и оценом одбране оптужених, а у смислу члана 16. и 347. ЗКП утврђено је чињенично стање као у изреци пресуде.

Оптужени Петковић Бобан, не признаје извршење кривичног дела које му се јавном тужбом ставља на терет. У својој одбрани је навео да нису тачни наводи диспозитива оптужнице и да није тачно да је предузео било коју радњу за које се терети. Навео је да он никога није лишио живота, те да није тачно да је из пиштоља пуцао у старијег човека и да није тачно да је лишио живота мушкарца и жену који су излазили из куће. Истакао је да није имао потребе да узима било какав пиштољ од Симић Ђорђа, јер је као припадник резервног састава полиције, имао и свој пиштољ и своју пушку. Такође је навео да приликом страдања мушкарца и жене који су излазили из куће, да поред њега били су присутни и други чланови из састава полиције и припадници Војске Југославије, те да су они сви пуцали ка тој кући и незна заправо ко их је лишио живота, наводећи да оптужени Симић Ђорђе тада није био присутан.

Исказ оптуженог дат на главном претресу дана 20.6.2000. године, разликовао се од његових исказа датих у претходном поступку у целисти, будући да је у предходном поступку, пред истражним судијом изјавио да је био припадник резервног састава полиције при станици полиције у Ораховцу, те да је дана 9.5.1999. године био на обезбеђењу саобраћајнице на месту званом Риа и то од 7,00 до 15,00 часова, те да су сво време током његове смене припадници "ОВК" вршили нападе на њих из правца села Целине, те да су се поред њих припадника МУП-а налазили и припадници Војске Југославије. Да је негде око 9,30 часова према њима дотрчао један војник и рекао им да траже помоћ, јер је један војник био рањен, и он је одмах са тим војником отишао са положаја на пут и тада је видео како десетак војника јури за једним старијим човеком који је на себи имао зелене панталоне, те пошто војници нису могли да га стигну, а он је био одморан, пожурио је за њим, јер је мислио да је тај човек један од терориста, и након пређених неколико метара сустигао га и ухватио за одећу, након чега је тај човек пао. У том тренутку дотрчали су војници који су журили за њим и исти су почели да га ударају ногама по свим деловима тела. Након тога војници су отишли и поред тог старијег човека који је био у лошем стању, јер је почео да кркла и да му цури крв из носа и из уста остао је сам, па након краћег времена дошао је и Симић Ђорђе, коме је он рекао "ево изударали су га војници", нашта му је Ђорђе рекао "па овај је готов", и он је тада био убеђен да тај човек умире и пошто је видео да се мучи, узео је од Ђорђа пиштољ који је овај држао у руци и у тог човека испалио само један метак, али приликом пуцња окренуо је главу на другу страну. Након тога чуо је пуцњаву из оближњих кућа и отишао је да види ко то пуца, те је у правцу пуцња дошао до куће која је од раскрснице била удаљена око 150 метара, са намером да извиди да ту случајно нема терориста "ОВК". Дошао је до куће опрезно и када је прилазио кући зачуо је у том правцу још један пуцањ, те се заклонио уз зид шупе за дрва и уперио аутоматску пушку у правцу улаза куће, из куће је чуо разговор људи и одмах је претпоставио да се ту налазе терористи. Био је удаљен од врата куће око 10 метара и нишанио је на улаз врата. У једном тренутку видео је како излази један човек, који је имао белу капу те мислећи да се ради о терористи, након што је овај направио пар корака, испалио је рафал од десетак метака у његовом правцу, тај човек је

одмах пао и након тога је он приметио да је иза тог човека била и једна жена која је пала иза тог човека, напомињући да је све време био у страху и да је био убеђен да у кући има више терориста, припадника "ОВК".

Различитост ових исказа који су му били предочени од стране председника већа, образложио је тиме да је тачно то што је изјавио на главном претресу, а пред истражним судијом у претходном поступку изјавио је другачије, јер су му тако рекли у МУП-у Призрен, те да не може да каже ко му је рекао да тако каже, јер би одао службену тајну. На упозорење председника већа да више није у резервном саставу полиције, те да самим тим нема ни службене тајне код њега, навео је да не може да каже ко му је рекао да тако каже пред истражним судијом јер сматра да је то службена тајна, јер су му то и у просторијама МУП-а рекли да не сме да каже јер ће открити службену тајну и да због тога може заглавити у затвор, а том приликом у МУП-у су му рекли да га треба наградити.

На позив председника већа оптужени Петковић Бобан је на записнику главног претреса од 19.7.2000. године, а на питање да ли има нешто ново да каже, изјавио да се у међувремену мало смирио с обзиром да је био у лошем психичком стању, па да се досетио појединих радњи које су се дешавале у Ораховцу, прецизирајући да је након доласка до куће зачуо из те куће један, а потом још један пуцањ, да је након тога зачуо и гласове у кући, након чега је реаговао како је рекао у претходном поступку пред истражним судијом, објашњавајући да је и у претходном поступку исто рекао, али да тада није придавао пажњу формулацији своје реченице када је навео "чуо сам један пуцањ, а потом још један у правцу куће", јер је по њему то исто, да ли је у том правцу или је из те куће, за њега је то исто значило. Такође је истакао да жену која је том приликом страдала, уопште није видео, већ да је видео само мушкарца како излази из куће када је и отворио ватру из аутоматске пушке, прецизирајући да је од гласова из те куће чуо гласове само мушкараца а не и глас жене, истичући да том приликом сем њега, пуцале су и стале његове колеге који су се налазили око те куће и да је то права истина која се догодила тог критичног дана када су страдали мушкарац и жена, образлажући да на претходном главном претресу није желео то да изнесе из разлога које је навео, а то да је под службеном тајном, међутим, да сада жели да изнесе тачно оно што се догодило и праву истину шта је он урадио.

Из исказа оптуженог Симић Ђорђа, која је дата у претходном поступку пред истражним судијом од 24.5.1999. године, а која је прочитана на главном претресу од 20.6.2000. године, утврђује се да је оптужени Симић Ђорђе тада у свом исказу навео: да је он полицајац и да ради у станици полиције Ораховац. Дана 9.5.1999. године био је на месту званом Риа у смени од 7,00 до 15,00 часова, и да је тада са њим био и резервни припадник МУП-а Петковић Бобан. Негде око 9,30 часова припадници "ОВК" отворили су ватру на њихов положај, те је он скочио у ров да се закљони, одакле је вршио осматрање. Том приликом приметио је једног човека како претрчава њиву из правца одакле су терористи отворили ватру на њихов положај, истичући да је такође видео још тројицу људи који су претрчавали пут бежећи према шумарку, а који су били одевени у црну одећу и да је одмах претпоставио да се ради о терористима и на ту тројицу је и отворио ватру из аутоматске пушке. Након што је потрошио сву муницију коју је имао за пушку, извадио је пиштољ из футроле, ставио метак у цев и кренуо према раскрсници путева који воде према Великој Хочи, Целини и Брестовцу, наводећи да оног човека који је претрчавао њиву више није видео, те након силаска на пут, видео је Петковић Бобана како стоји на самој раскрсници путева, а поред њега да лежи један човек, претпостављајући да се ради о том човеку који је претрчавао, а кога је он претходно видео, и у том тренутку је видео негде десетак војника како улазе у возило и да у то возило убацују једног рањеног војника. Након тога приближио се Бобану, погледао тог човека и видео да је исти у лошем

стању. Крв му је излазила из уста и из носа и да је крклао, и тада му је Бобан рекао "да га убијемо, да се не мучи", тражећи му пиштољ, те му је Бобан извукао из руке пиштољ, уперии исти у тог човека и само је зачуо један пуцањ, након чега му је Бобан вратио пиштољ, истичући да није видео где је тог човека Бобан циљао јер је окренуо главу. Истакао је да се Бобан чудно понаша јер се стално смеје и да је Бобану све смешно.

На основу извештаја лекара Др Љубомира Филијовића од 9.5.1999. године, утврђује се да се на мушком лешу старости 70-80 година налази устрелна рана у пределу подбратка, те да се види излазна рана у пределу паријеталне кости, те да се ради о смрти нанетој ватреним оружјем.

На основу записника о убијању Кр.бр.38/99 од 11.5.1999. године, утврђује се да је на самој раскрсници путева Брестовац Велика Хоча Ораховац, тачније неколико метара од главне раскрснице, нађен леш Дургути Исмаиља, да су поред десне стране главе нађене две чауре аутоматског оружја, и да се на лешу види улазна и излазна рана.

На основу налаза и мишења вешака КПЗ Болнице Београд бр.513-73-03 од 20.10.1999. године, утврђује се да је у време учињених дела оптужени Петковић Бобан био под утицајем хроничне емоционалне напетости и страха, његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле су смањене до степена битног, али не и битно, те да психијатријско лечење испитаника може бити потребно, да хорнична емоционална напетост и страх проузроковани су ратним дејствима, а посебно због опасности за властити живот оптуженог Петковић Бобана, што га је постепено, али сигурно, исцрпљивало, због чега је испољавао неадекватно и чудно понашање, и да су то стања када одбрамбени механизми личности попуштају и када оптужени више није у могућности да пронађе адекватна решења за опасне животне ситуације.

У допуни доказног поступка на главном претресу саслушани су у својству сведока припадници Војске Југославије и то: Николић Мирко, Шљивић Драгиша, Раденковић Саша, Дамњановић Радомир, Марковић Милован, Тодоровић Андрија, Јовичић Милојко, Зечевић Горан, који су у својим исказима навели да су се тог критичног дана сви налазили на положају код села Брестовац када су били нападнути од стране припадника "ОВК" и да је том приликом један војник био рањен, те су се они са тог положаја и са рањеним другом повлачили и када су стигли у близини Ораховца притекли им у помоћ припадници МУП-а и то из два правца, једни су комбијем пребацили њиховог рањеног друга до болнице, а други су им штитили одступницу, наводећи да тада нико од шиптара није страдао, односно да они то нису видели, а они су се након тога вратили у њихову базу у Великој Хочи. Навели су да у Великој Хочи нико ништа нје причао и да је након 5 - 10 дана у Ораховцу почела прича да су страдали неки цивили, али није било приче ко је то урадио и како су они страдали, те да није спомињано тада име Петковић Бобана нити било које друго име, а повезано са страдањем цивила. Истакли су да су тек након хапшења Петковић Бобана почеле да круже приче да је он преузео одговорност на себе за страдање тих цивила и да је по нечијем наговору наводно он признао да је убио те цивиле, те да приликом њиховог боравка у Великој Хочи једино породица Петковић Бобана и бобан пружали су им помоћ бесплатно, док су им остали мештани села Велика Хоча наплаћивали услуге.

На основу дописа МУП-а Призрен бр.1047/00 од 11.7.2000. године, који је у допуни доказног поступка прочитан, утврђује се да је дана 9.5.1999. године, по распореду припадник резервног састава Ораховац Петковић Бобан са полицајцем Симић Ђорђем и осталим колегама био на положају званом "Риа" где су обезбеђивали град Ораховац од упада шиптарских терориста.

Испод положаја полиције био је положај припадника Војске Југославије, када је један припадник Војске Југославије био рањен. Након обавештења о рањавању војника оптужени Петковић Бобан и Симић Ђорђе спуштају се до пута раскрснице која води према селу Велика Хоча, док друге чињенице, пут повлачења, време повлачења нису им познате.

На основу петиције у којој је извршен увид на главном претресу мештана села Велика Хоча, утврђује се да је петиција и апел упућен Окружном суду Пожаревац, да је упућена у вези притвора Петковић Бобана, да су припадници МУП-а и Војске Југославије били нападнути од стране припадника "ОВК" да је међу припадницима МУП-а био Петковић Бобан, да су исти припадници МУП-а и Војске Југославије одбијали напад штитећи своје животе, те да петицијом траже ослобађање Петковић Бобана од ствари и дела које су ратнику Петковић Бобану подметнуте, те да су петицију потписали 247 мештана Велике Хоче са својим пуним именом и презименом, својим потписима и бројевима личних карата.

У допуну доказног поступка саслушан је вештак психијатар др. Бранко Мандић, психијатар КПД болнице Београд у вези појашњења и прецизирања налаза и мишљења који је њихова установа дала, а чији један од чланова комисије био и наведени вештак. У свом налазу који је дао на главном претресу, навео је да приликом давања налаза и мишљења имали су у виду личност оптуженог, коју су детаљно описали, као и његово учешће у ратним дејствима, које су код њега створили стање хроничне емоционалне напетости и страха, те да су том приликом имали у виду и његов исказ дат у истражном поступку. С обзиром на исказ оптуженог дат на главном претресу, у коме су прецизније појашњене неке чињенице које су биле недоречене у претходном поступку, а то је да су поменути пуцњи долазили из правца, односно из куће, може се закључити да је код оптуженог у том тренутку дошло до наглог пораста емоционалне напетости чији психолошки садржај чини афекат страха високог интензитета, те да имајући у виду такво душевно стање оптуженог у време извршења дела, сматрају да су његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима, биле битно смањене, те да се може закључити да је такво његово стање имало све елементе препасти, те да остаје при њиховом мишљењу да психијатријско лечење оптуженом може бити потребно, али мера безбедности медицинског карактера није индикована, те да на основу испитивања структуре личности, интелектуалне способности индивидуалне и психолошке способности, дасе закључити да су његове изјаве из претходног поступка које су прочитали и изјаву коју је чуо на главном претресу у односу на критични догађај валидне, и да оптужени нема особину симулирања или дисимулирања.

Приликом оцене одбране оптуженог Петковић Бобана, суд је нашао да одбрана оптуженог дата на главном претресу на записнику од 20.6.2000. године, у коме је навео да он није починио ни једну радњу за коју се терети, да није починио ни једно дело за које се терети, те да није лишио никога живота, није истинита и веродостојна, и ту одбрану суд није ни прихватио. Наиме, разлоге којима оптужени образлаже различитост својих одбрана са главном претресња и одбране дате у претходном поступку, суд није прихватио и по налазу суда разлози оптуженог нису ни убедљиви нити довољно логични. Суд је прихватио као истините и веродостојне одбране оптуженог дате у претходном поступку пред истражним судијом од 24.5.1999. године и 26.5.1999. године, као и део одбране оптуженог дате на главном претресу на записнику од 19.7.2000. године. Ово с тога јер одбране оптуженог дате на записнику у претходном поступку пред истражним судијом, као и одбрана дата на главном претресу на записнику од 19.7.2000. године, поткрепљене су изведеним материјалним доказима током главног претреса, имајући при томе посебно у виду и налаз и мишљење вештака психијатра који је истакао да су те одбране валидне, и да се иста и поткрепљује одбраном оптуженог Симић Ђорђа, такође

дата у претходном поступку, а која је прочитана на главном претресу, којој је суд дао пуну веру, а која се односи на начин лишавања живота опт. Дургути Исмаиља. Одбрана оптуженог дата на главном претресу где оспорава извршење кривичног дела као и изношење разлога мењања својих одбрана, остала је усамљена, и ни једним доказом није поткрепљена.

Предмет оцене суда била је и теза одбране да оптужени Петковић Бобан није починио дела за која се терети, да је он искоришћен само да преузме одговорност, а да је то учинио други, те да треба да буде ослобођен од оптужбе. Ова теза одбране није могла бити прихваћена јер не налази ослоњца у доказима изведеним на главном претресу. Наиме, неспорно је утврђено на основу свих изведених доказа да је оптужени починио дела за која је оглашен кривим по изреци пресуде, имајући у виду при томе и налаз вештака психијатра који је навео да његови искази дати у претходном поступку као и исказ који је дао на главном претресу 19.7.2000. године, су валидни, такође имајући при томе у виду чињеницу да и сам оптужени након негирања извршења кривичног дела, ипак на записнику главног претреса од 19.7.2000. године, рекао праву истину, и да се те одбране, које је суд прихватио као веродостојне и истините, поткрепљене осталим изведеним доказима.

Предмет оцене суда била је и теза браниоца другооптуженог адвоката Радице Стокић Јевтић да оптужени Симић Ђорђе није починио дело за које се терети, да Бобану није дао своје оружје, те да буде ослобођен од оптужбе.

И ова теза одбране није могла бити прихваћена јер не налази ослоњца у доказима изведеним на главном претресу. Наиме, неспорно је утврђено на основу свих изведених доказа да је оптужени Симић Ђорђе дао свој пиштољ оптуженом Петковић Бобану и да му је самим тим помогао при извршењу кривичног дела.

Предмет оцене суда била је и правна квалификација која је опт. Петковић Бобану стављена на терет како оптужником, тако и у завршној речи тужиоца на главном претресу, тј. да је Петковић Бобан починио кривично дело убиста из члана 47. став 2. тачка 6. КЗ РС. Веће овога суда је нашло да у радњама оптуженог нема елемената бића кривичног дела Убиства из члана 47. став 2. тачка 6. КЗ РС, које се по закону за то дело траже, с обзиром да је Окружни јавни тужилац у својој завршној речи променио диспозитив оптужнице и избрисао реч "умишљајно", а умишљај мора постојати за извршење кривичног дела из члана 47. став 2. тачка 6. КЗ РС за које се оптужени терети. С тога је веће овога суда нашло да на основу свих изведених доказа, утврђених чињеница, промене диспозитива оптужнице од стране тужиоца, могу стајати једино елементи кривичног дела Убиства из члана 47. став 1. КЗ РС, тј. да се ради о два кривична дела Убиства из члана 47. став 1. КЗ РС, те је у том правцу и извршио преквалификацију правне квалификације дела и за та дела је оптуженог Петковић Бобана и огласио кривим.

Из изнетог следи да је оптужени Петковић Бобан извршио два кривична дела Убиства из члана 47. став 1. КЗ РС, описаних као у изреци пресуде, а да је оптужени Симић Ђорђе починио кривично дело Убиство у помагању из члана 47. став 1. КЗ РС у вези са чланом 24. КЗ СРЈ, за које их је суд, као кривично и правно одговорне, огласио кривим.

Приликом одмеравања казне оптуженима суд је ценио све околности које у смислу члана 41. КЗЈ утичу на врсту и висину исте, имајући у виду од олакшавајућих околности породичност оптужених, да се ради о релативно младим особама, досадашњу неосуђиваност оптужених, ратна дејства која су се одвијала на том подручју и у том периоду, тј. напади припадника "ОВК" на војску и полицију, те им је суд имајући у виду напред

наведене околности, степен кривичне одговорности оптужених, тежину учињених дела, а посебно имајући у виду да је код оптуженог Петковић Бобана способност да схвата значај својих дела и способност да управља својим поступцима била битно смањена из разлога које је вештак психијатар навео у свом налазу и мишљењу на главном претресу, а који је суд прихватио као валидан и веродостојан, оптуженима изрекао казне затвора и то оптуженом Петковић Бобану јединствену казну затвора у трајању од 4. године и 10 месеци, а оптуженом Симић Ђорђу казну затвора у трајању од 1. године, зато што се оправдано може очекивати да ће се и са оваквим казнама у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција предвиђеним чланом 5. став 2. КЗЈ остварити сврха кажњавања из члана 53. истог Закона, те да ће ове казне убудуће поправно утицати на оптужене да више не врше кривична дела.

Одлука о изрицању мере безбедности оптуженом Петковић Бобану обавезног психијатријског лечења на слободи, донета је сходно одредби члана 64. КЗ СРЈ, имајући при томе у виду налаз и мишљење вештака психијатра КПД болнице Београд датог како у њиховом писменом налазу, тако и на записнику главног претреса.

Одлука о урачунавању притвора опт. Петковић Бобану у ирзечену казну, донета је сходно одредби члана 351. став 1. тачак 6. ЗКП у вези са чланом 50 КЗЈ.

Одлука о трошковима поступка и паушалу донета је сходно одредби члана 98. став 1. ЗКП, с тим што је суд при одлучивању о висини паушалног износа имао у виду сложеност предмета, дужину трајања поступка, материјалне прилике оптужених, а код трошкова поступка стварно настале трошкове.

Из изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Зорица Робуљевић, с.р.

Председник већа-судија
Јовица Митровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ судске писарнице
Живанка Јовановић

Правна поука: Против ове пресуде може се изјавити жалба Врховном суду Србије у Београду у року од 15 дана од дана пријема исте, а преко овога суда.